

2. Zarządzający lotniskiem jest obowiązany niezwłocznie powiadomić współużytkownika lotniska o podjęciu decyzji, o której mowa w ust. 1.

§ 4. Realizacja zamierzeń inwestycyjnych lub remontowych, dotyczących urządzeń lotniskowych przez współużytkownika lotniska, wymaga pisemnej zgody zarządzającego lotniskiem.

§ 5. 1. Zarządzający lotniskiem ponosi odpowiedzialność za sprawne działanie urządzeń lotniskowych zapewniających bezpieczne prowadzenie działalności lotniczej.

2. Zarządzający lotniskiem może kontrolować przestrzeganie przez personel współużytkownika lotniska warunków określonych w „Instrukcji użytkownika lotniska”.

§ 6. Kierowanie ruchem lotniczym polskich państwowych statków powietrznych współużytkownika lotniska w strefach i rejonach kontrolowanych lotnisk wspólnie eksploatowanych realizuje wyznaczony

przez zarządzającego lotniskiem organ kontroli ruchu lotniczego.

§ 7. 1. Ochrona urządzeń lotniskowych, udostępnionych współużytkownikowi lotniska, należy do tego współużytkownika, w sposób uzgodniony z głównym użytkownikiem lotniska.

2. Zezwolenia wstępu dla osób na teren udostępniony współużytkownikowi lotniska wydaje główny użytkownik lotniska na pisemny wniosek tego współużytkownika.

§ 8. Zasady korzystania z urządzeń lotniskowych przez współużytkownika lotniska określają umowy cywilnoprawne zawierane pomiędzy głównym użytkownikiem lotniska i jego współużytkownikiem, uzgodnione uprzednio z zarządzającym lotniskiem, lub porozumienia zawarte pomiędzy właściwymi organami.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*

1341

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 5 maja 2004 r.

w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary ograniczenia wolności orzeczonej wobec żołnierzy zasadniczej służby wojskowej

Na podstawie art. 228 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) żołnierz — żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową;
- 2) dowódca — dowódcę wydzielonej jednostki wojskowej, w której wykonuje się karę ograniczenia wolności, orzeczoną wobec żołnierza zasadniczej służby wojskowej;
- 3) jednostka — wydzieloną jednostkę wojskową, w której żołnierze zasadniczej służby wojskowej odbywają karę ograniczenia wolności;

4) skazany — żołnierza zasadniczej służby wojskowej, wobec którego orzeczono karę ograniczenia wolności;

5) kara — karę ograniczenia wolności orzeczoną wobec żołnierza zasadniczej służby wojskowej;

6) sąd — wojskowy sąd garnizonowy, w którego okręgu kara ograniczenia wolności orzeczoną wobec żołnierza zasadniczej służby wojskowej jest lub ma być wykonana;

7) kurator — wojskowego kuratora społecznego powołanego przy wojskowym sądzie garnizonowym, w którego okręgu kara ograniczenia wolności orzeczoną wobec żołnierza zasadniczej służby wojskowej jest lub ma być wykonana.

§ 2. 1. Dowódca jednostki wojskowej, w której skazany pełni służbę wojskową, po otrzymaniu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu, wraz ze wzmianką o wykonalności kary, oraz wezwania skazanego do stawienia się w jednostce, niezwłocznie kieruje skazanego do jednostki, powiadamiając o tym wcześniej jej dowódcę.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 60, poz. 701 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 111, poz. 1194, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 142, poz. 1380 i Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 889.

2. Do skierowania, o którym mowa w ust. 1, oraz przyjęcia skazanego stosuje się odpowiednie przepisy w sprawie odbywania zasadniczej służby wojskowej, wydane na podstawie art. 83 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 205, z późn. zm.²⁾).

3. Lekarz jednostki, w której skazany pełni służbę wojskową, przed skierowaniem go do odbycia kary, wystawia opinię lekarską stwierdzającą brak przeciwwskazań zdrowotnych do odbycia kary ograniczenia wolności.

§ 3. Dowódca jednostki wojskowej, w której skazany pełni służbę wojskową, niezwłocznie zawiadamia sąd wojskowy, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji, o przeszkodach uniemożliwiających skierowanie do odbycia kary, w szczególności uzasadniających odroczenie jej wykonania.

§ 4. Rozpoczęcie odbywania kary przez skazanego następuje z chwilą zgłoszenia się lub doprowadzenia skazanego do jednostki.

§ 5. 1. Dowódca niezwłocznie informuje sąd wojskowy, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji, oraz dowódcę jednostki wojskowej, w której skazany pełni służbę wojskową, o niestawieniu się skazanego do odbycia kary.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dowódca jednostki wojskowej, w której skazany pełni służbę wojskową, podejmuje czynności zmierzające do zapewnienia stawienia się skazanego w jednostce, określone w odrębnych przepisach.

§ 6. Dowódca niezwłocznie zawiadamia sąd i kuratora o:

- 1) dacie rozpoczęcia i zakończenia wykonywania kary oraz zmianach w terminach jej zakończenia;
- 2) opuszczeniu jednostki przez skazanego bez zgody przełożonych;
- 3) niepodjęciu szkolenia;
- 4) nieprzestrzeganiu regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonywania kary;
- 5) wszczęciu postępowania karnego lub dyscyplinarnego przeciwko skazanemu;
- 6) ponownym skazaniu lub ukaraniu dyscyplinarnym żołnierza odbywającego karę;

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 81, poz. 732, Nr 113, poz. 984 i 985, Nr 156, poz. 1301, Nr 166, poz. 1363, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679 i 1687, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 139, poz. 1326, Nr 179, poz. 1750, Nr 210, poz. 2036 i Nr 223, poz. 2217 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203.

7) wykonaniu lub uchylaniu się od wykonania obowiązków określonych w art. 36 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny (Dz. U. Nr 88, poz. 553, z późn. zm.³⁾);

8) zwolnieniu z czynnej służby wojskowej, z zastrzeżeniem § 19.

§ 7. W czasie odbywania kary skazanego można przenieść do innej jednostki tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach i za zgodą wojskowego sędziego penitencjarnego.

§ 8. 1. Dowódca jednostki ustala porządek dnia, który określa:

- 1) czas szkolenia programowego, treningów i innych zajęć szkoleniowych;
- 2) czas pobudki i capstrzyku;
- 3) czas posiłków;
- 4) czas wykonywania prac porządkowych;
- 5) czas wolny;
- 6) zasady poruszania się skazanych po terenie jednostki oraz miejsca przebywania w czasie wolnym;
- 7) terminy i miejsce przyjmowania skazanych w sprawach skarg, meldunków i wniosków;
- 8) czas i miejsce dokonywania zakupów;
- 9) miejsce, porę dnia i sposób odbywania odwiedzin.

2. Skazanego, po stawieniu się w jednostce, zaznajamia się z regulaminem organizacyjno-porządkowym wykonywania kary, w tym z obowiązującym porządkiem dnia, oraz poucza się go o obowiązku ich przestrzegania.

§ 9. Skazani podlegają szkoleniu wojskowemu według programu ustalonego dla jednostki przez dowódcę rodzaju sił zbrojnych, któremu jednostka podlega. Szkolenie takie zmierza do wzmożenia przestrzegania porządku prawnego i dyscypliny wojskowej, w szczególności kształtowania społecznie pożądanej postawy skazanego oraz utrwalania jego wiedzy wojskowej, jak również zwiększenia sprawności fizycznej.

§ 10. 1. Skazany może opuścić jednostkę w przypadku udzielenia urlopu:

- 1) okolicznościowego;
- 2) wypoczynkowego;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 128, poz. 840, z 1999 r. Nr 64, poz. 729 i Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 48, poz. 548, Nr 93, poz. 1027 i Nr 116, poz. 1216, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, z 2003 r. Nr 111, poz. 1061, Nr 121, poz. 1142, Nr 179, poz. 1750, Nr 199, poz. 1935 i Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 25, poz. 219, Nr 69, poz. 626 i Nr 93, poz. 889.

- 3) zdrowotnego;
- 4) krótkoterminowego.

2. Dowódca kieruje żołnierza na urlopy, o których mowa w ust. 1, na podstawie polecenia wyjazdu służbowego.

3. Skazany może opuścić jednostkę na podstawie przepustki jednorazowej, wydanej wyłącznie przez dowódcę, jeżeli wyróżnia się wzorową postawą, a zwłaszcza pilnością w służbie wojskowej i szkoleniu, oraz uzasadnione jest przypuszczenie, że w czasie pobytu poza jednostką będzie przestrzegał porządku prawnego.

§ 11. Czas przebywania skazanego poza jednostką, na podstawie przepustki oraz w ramach przerwy w wykonaniu kary na czas urlopu, zalicza się do okresu odbywania kary, chyba że wojskowy sędzia penitencjarny zarządzi inaczej w przypadku, gdy skazany w tym czasie nadużył zaufania.

§ 12. 1. Skazanemu przysługują jedne odwiedziny dziennie.

2. Odwiedziny trwają do sześćdziesięciu minut.

3. Dowódca może zezwolić na przedłużenie odwiedzin lub zwiększenie ich liczby, jeżeli nie zakłócają one porządku dnia.

4. W razie naruszenia przez skazanego lub osobę odwiedzającą sposobu odwiedzin można je przerwać lub zakończyć przed czasem.

5. Sposób odbywania odwiedzin podaje się do wiadomości osobom odwiedzającym.

§ 13. W sprawach związanych z wykonywaniem kary skazany zwraca się bezpośrednio do dowódcy oraz osób, o których mowa w § 16.

§ 14. Skargi, wnioski i meldunki skazanego dotyczące wykonywania kary oraz sposób ich załatwienia podlegają ewidencjonowaniu przez osobę wyznaczoną przez dowódcę.

§ 15. Skargi, wnioski i meldunki skazanego związane z wykonywaniem kary dowódca niezwłocznie przedstawia wojskowemu sędziemu penitencjarnemu.

§ 16. 1. Poza wojskowym sędzią penitencjarnym kontroli jednostki, w zakresie wykonywania kary, dokonuje również kurator.

2. W ramach kontroli, o której mowa w ust. 1, kurator w szczególności może:

- 1) przeprowadzać rozmowy ze skazanym bez udziału innych osób;
- 2) dokonywać wglądu w prowadzoną dokumentację.

3. O wynikach kontroli kurator niezwłocznie informuje pisemnie wojskowego sędziego penitencjarnego i dowódcę.

§ 17. Odpowiedzialni za organizowanie i nadzorowanie odbywania kary żołnierze i pracownicy jednostki:

- 1) prowadzą dokumentację wymaganą przez sąd i kuratora;
- 2) uczestniczą w posiedzeniach sądu wojskowego w postępowaniu wykonawczym;
- 3) biorą udział w szkoleniach organizowanych przez sądy.

§ 18. 1. Dowódca, co dwa miesiące, nie mniej jednak niż raz w połowie wykonywania kary, składa wojskowemu sędziemu penitencjarnemu pisemne sprawozdanie o zachowaniu się skazanego.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać informację, czy skazany wykonuje nałożone obowiązki, przestrzega porządku prawnego i zasad dyscypliny wojskowej, a także o podjętych i planowanych czynnościach w stosunku do skazanego, zmierzających do osiągnięcia celów wychowawczych kary.

§ 19. Dowódca, co najmniej czternaście dni przed zwolnieniem skazanego z zasadniczej służby wojskowej, powiadamia pisemnie sąd o przewidywanym zwolnieniu, dołączając sprawozdanie o zachowaniu się żołnierza.

§ 20. Dowódca na dzień przed zwolnieniem z zasadniczej służby wojskowej lub po zakończeniu odbywania kary kieruje skazanego do macierzystej jednostki celem rozliczenia i zwolnienia lub dalszego pełnienia służby wojskowej oraz przesyła do sądu pisemne sprawozdanie o zachowaniu się żołnierza.

§ 21. W sprawach nieuregulowanych w rozporządzeniu, do żołnierzy zasadniczej służby wojskowej odbywających karę ograniczenia wolności w wydzielonej jednostce wojskowej, stosuje się przepisy dotyczące odbywania czynnej służby wojskowej.

§ 22. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 11 czerwca 1999 r. w sprawie regulaminu wykonywania kary ograniczenia wolności orzeczonej wobec żołnierzy zasadniczej służby wojskowej (Dz. U. Nr 56, poz. 591).

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2004 r.

Minister Obrony Narodowej: *J. Szmajdziński*